

ще страдате ли още? Не, при бистрия изворъ страданието изчезва. И затова казвамъ: който иска да се освободи отъ страданията, нека отиде при Извора на Вѣчния Животъ и да пие отъ Неговата вода.

Казвамъ: всички хора, които не разбиратъ смисъла на живота, мязатъ на малки деца, които носятъ въ ржцетъ си по едно шише съ вода, стискатъ го здраво и мислятъ, че въ това шише седи тѣхното богатство. Срещате учени хора, музиканти, пѣвци, художници, всѣки носи по едно такова шише, пълно съ вода, и ако случайно това шише падне на земята и се счупи, казвате: Отиде учениятъ човѣкъ! Отидоха музикантътъ, художникътъ, пѣвецътъ! Защо? Шишетата имъ паднаха на земята, и водата се разлѣ. — Това е частично разбиране на живота. Животътъ не седи въ водата, която е въ шишетата. Ако искате да видите, какво нѣщо е истинска наука, музика, красота, истинско художество, идете при Великия Изворъ на живота, дето нищо не се губи. Тамъ всѣко нѣщо си има своето мѣсто и вѣчно съществува. При Великия Изворъ музиката никога не изчезва — тамъ тя се чува и денемъ, и нощемъ. Въ свѣта съществува вѣченъ огънь, който никога не изгасва. Казвате: кога ще дойдемъ до този Изворъ на живота? Какво се изисква, за да Го постигнемъ? — Търпение се изисква.

Какво нѣщо е търпението? Само ученикътъ може да разбере търпението. Защо? Защото търпението е качество на душата, а душата е отъ високо произхождение. Истинскиятъ ученикъ минава презъ живота на душата, той не живѣе въ сърцето и въ ума си, чийто животъ е времененъ, преходенъ. Докато човѣкъ не дойде до това положение, той при най-малките изпитания и страдания ще хвърля лоши мисли и чувства къмъ своя Създателъ, ще петни Неговата мантия. Като не разбира смисъла на страданията, като не е придобилъ търпението, този човѣкъ винаги ще живѣе съ съмнѣния, съ колебания срещу Първата Причина на живота. Който допусне най-малкото съмнение и подозрение срещу Ней, той е първокласенъ невежа. Всѣко съмнение води следъ себе си падане. Това се отнася не само до хората, но и до ангелитъ. Ако единъ ангелъ допусне най-малкото съмнение по отношение на Бога, той е осъденъ вече на голѣмо падане. Да се усъмнишъ въ Бога, значи, да се усъмнишъ въ Любовта. Запримѣръ, имате добъръ приятелъ, който ви обича, и вие го обичате. Дойде нѣкой отвънъ и започва да ви разправя небивали работи: че вашиятъ приятелъ гово-